

ΜΝΗΜΕΣ 1974

Η γιαγιά μου θυμάται:

«Όταν εγίνηκεν ο πόλεμος επίαμε πάνω στα βουνά. Την νύχτα εν μας άφηναν να ανοίξουμε το φως στο σπίτι διότι οι Τούρκοι όπου έβλεπαν φως εβομβαρδίζαν. Επερνούσαμεν δύσκολα τζιήνες τις μέρες. Την επόμενη μέρα είπαν μας ότι πρέπει να φύουμεν που το χωρκόν, να πάμε στα χωράφκια, διότι οι Τούρκοι άρχισαν να βομβαρδίζουν σπίτια. Η γιαγιά μου εφιλοξέναν για ένα μήνα μια οικογένεια που ήταν από την Αγλαντζιά γιατί εκινδύνευαν και έπρεπε να φύγουν από το χωριό τους. Επίσης όταν υπήρχαν πρόσφυγες στην γειτονιά μου, τους εδίουν λίγο ψωμί για να ζήσουν. Ούλλη νύχτα ακούαμε τζια εβλέπαμε τις πόμπες που έριχναν στον Πενταδάκτυλο. ΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΞΑΝΑΖΗΣΩ ΤΖΙΗΝΤΕΣ ΜΕΡΕΣ»

Μαριτίνα Ιωαννίδου, Στ'

